

La novetat sempre nova: Crist ha ressuscitat!

Romà Casanova, bisbe de Vic

En un món on tot sembla fluir com una successió de fets sempre esperats, el matí de Pasqua ens porta una novetat inesperada i sorprenent, que fa néixer en els qui es deixen tocar per la gràcia l'actitud d'admiració, de no saber-se'n avenir. En el decurs de la història tot es troba amb la realitat de la mort. I tot sembla com una cursa per evitar-la i no pensar-hi, perquè hom la veu com el que és, inevitable. Tot, tard o d'hora, cau en la mort i en l'oblit. Enmig d'aquesta realitat punyent i real al mateix temps, la Pasqua cristiana duu un anunci que trenca la inexorabilitat de la mort: Jesús ha ressuscitat.

L'única resposta a les qüestions profundes del cor de tota persona és Jesús mort i ressuscitat.

Aquesta és la novetat sempre nova de l'anunci de Pasqua: solament si Jesús ha ressuscitat ha succeït quelcom veritablement nou que canvia el món i la situació de l'home. L'única resposta a les qüestions profundes del cor de tota persona és Jesús mort i ressuscitat. No solament el qui viu per sempre, sinó el qui va morir i ara viu per sempre més. És el que ens diu l'Església en el concili Vaticà II: «Per Crist i en Crist s'il·lumina l'enigma del dolor i de la mort, enigma que, fora del seu Evangeli, ens aclapara. Crist ressuscità, destruint la mort amb la seva mort, i ens donà la vida, a fi que fills en el Fill, clamem en l'Esperit: Abbà, Pare» (GS, 22).

Aquesta novetat sempre nova es va obrir camí en aquell matí del primer dia de la setmana, després dels tràgics esdeveniments del divendres de la passió i mort de Jesús. En aquell dia Crist va esdevenir la nostra Pasqua, fent el seu «pas» de la mort a la vida. Perquè els qui es deixen

sorprendre per ell, com les dones i els apòstols en aquell jorn de corredisses i trobaments, fan també el seu «pas» de la mort a la vida. Ja no estem dominats per la por de la mort; aquesta ha estat vençuda pel qui és la Vida. La mort no té pas la darrera paraula, perquè l'Amor és més fort que la mort.

L'esdeveniment de Crist ressuscitat, des del punt de vista històric, com diu Benet XVI, «és poc cridaner, és la llavor més petita de la història». S'hi fa realitat l'ensenyament de Jesús quan diu que el Regne de Déu és com el petitíssim gra de mostassa (cf. Mt 13,31-32). Solament resta el sepulcre buit i el testimoniatge dels qui es van trobar amb el ressuscitat. Però, des d'aquell matí, no ha deixat de ressonar per a ser acollida per tants i tants cors, perquè no hi ha ningú que pugui ofegar la nova sempre novella: Crist ha ressuscitat!

